

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Ὁ Ἱερεύς· (Μετὰ τὴν προσκομιδὴν τῶν ἁγίων δώρων ἐν τῇ Προθέσει, τελουμένην ἀπλῶς καὶ ἄνευ τῆς εὐχῆς τῆς Προσκομιδῆς, ἣτις λέγεται βραδύτερον, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, κεκλεισμένης ἔτι τῆς ὥρας Πύλης, λέγει μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχήν)

Ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν μεμολυσμένον μὴ με ἐξουδενώσης, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ προσῆλθον τῷ θείῳ τούτῳ καὶ ἐπουρανίῳ μυστηρίῳ Σου οὐχ ὡς ἄξιος ὑπάρχων, ἀλλ' εἰς τὴν Σὴν ἀφορῶν ἀγαθότητα· ἀφήμι Σοι τὴν φωνήν, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀντιφθαλμῆσαι τῇ ἱερᾷ Σου ταύτῃ καὶ πνευματικῇ τραπέζῃ, ἐφ' ἣ ὁ μονογενὴς Σου Υἱὸς καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ κατεστιγμένῳ πάσῃ κηλίδι, μυστικῶς πρόκειται εἰς θυσίαν. Διὸ ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν καὶ εὐχαριστίαν προσάγω τοῦ καταπεμφθῆναί μοι τὸ Πνεῦμα σου τὸ Παράκλητον ἐνισχύον καὶ καταρτίζον με πρὸς τὴν λειτουργίαν ταύτην καὶ τὴν παρὰ Σοῦ μοι τῷ λαῷ ἐπαγγελθεῖσαν φωνὴν ἀκατακρίτως ταύτην ἀποφθέγξασθαι καταξίωσον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, ἀγαθῷ, ζωοποιῷ καὶ ὁμοουσίῳ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Εἶτα, ἀνοιγομένων τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν, λέγει ἐκφώνως)

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ τριαδικῷ καὶ ἐνιαίῳ φωτὶ τῆς θεότητος, τῆς ἐν Τριάδι μοναδικῶς ὑπαρχούσης καὶ διαιρουμένης ἀδιαιρέτως. Τριάς γάρ, εἷς Θεὸς παντοκράτωρ, Οὗ τὴν δόξαν οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται, ἡ δὲ γῆ τὴν Αὐτοῦ δεσποτείαν, καὶ ἡ θάλασσα τὸ Αὐτοῦ κράτος, καὶ πᾶσα αἰσθητὴ καὶ νοητὴ κτίσις τὴν Αὐτοῦ μεγαλειότητα κηρύττει πάντοτε· ὅτι Αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, κράτος, μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· (ἐκφώνως) Εὐεργέτα καὶ Βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ τῆς κτίσεως ἀπάσης Δημιουργέ, πρόσδεξαι προσιοῦσαν Σοι διὰ τοῦ Χριστοῦ Σου τὴν Ἐκκλησίαν Σου, ἐκάστῳ τὸ συμφέρον ἐκπλήρωσον, ἄγαγε πάντας εἰς τελειότητα καὶ ἀξίους ἡμᾶς ἀπέργασαι τῆς χάριτος τοῦ ἁγιασμοῦ Σου, ἐπισυνάγων ἡμᾶς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος,

σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος (Πάντοτε ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ): Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς (ἐκφώνως) Ὁ Θεός, ὁ προσδεξάμενος Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε καὶ Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, Ἀαρὼν καὶ Ζαχαρίου τὸ θυμίαμα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ χειρὸς ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸ θυμίαμα τοῦτο εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου· ὅτι εὐλογημένος ὑπάρχεις καὶ πρέπει Σοι ἡ δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, μεθ' ὃ παραλαμβάνων ἐξ αὐτῆς τὰς Ἁγίας Γραφὰς καὶ δίδων αὐτὰς τῷ Διακόνῳ, προπορευομένου λαμπαδηφόρου, ἐξέρχεται τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ποιεῖται Εἴσοδον, ψάλλον μετὰ τοῦ Διακόνου τὸ Τροπάριον· Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ εἰσοδεύοντες, φθάσαντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα εὔρηται ἄμβων, ἀποτιθέασιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἁγίας Γραφὰς καὶ χωροῦσι πρὸς τὸ ἅγιον Βῆμα, πρὸ δὲ τῆς ὥραίας Πύλης ἰστάμενος, λέγει ἐκφώνως τὴν ἐξῆς εὐχήν):

Ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μεγαλώνυμος Κύριος, ὁ δοὺς ἡμῖν εἴσοδον εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων διὰ τῆς ἐπιδημίας τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἱκετεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Σὴν ἀγαθότητα· ἐπειδὴ ἔμφοβοι καὶ ἔντρομοὶ ἐσμεν μέλλοντες παρεστᾶναι τῷ ἁγίῳ Σου Θυσιαστηρίῳ, ἐξαπόστειλον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεός τὴν χάριν Σου τὴν ἀγαθὴν καὶ ἁγίασον τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα καὶ ἀλλοιώσον τὰ φρονήματα ἡμῶν πρὸς εὐσέβειαν, ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότη προσφέρωμέν Σοι δῶρα, δόματα, καρπώματα εἰς ἀθέτησιν τῶν ἡμετέρων πλημελημάτων καὶ εἰς ἴλασμόν παντὸς τοῦ λαοῦ Σου· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαὸς (χορός): Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς (μετὰ τούτου, εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, λέγει ἐπικλινόμενος μυστικῶς τὴν εὐχήν): Οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε καὶ ἀληθινὲ Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν Σῶν ἱκετῶν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, διαβολικοῦ τε καὶ ἀνθρωπίνου, καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὴν Σὴν βοήθειαν, μηδὲ βαρυτέρας τῆς ἡμετέρας δυνάμεως παιδείας ἐπαγάγῃς ἡμῖν· ἡμεῖς γὰρ οὐχ ἱκανοὶ πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα, Σὺ δὲ δυνατὸς εἶ, Κύριε, εἰς τὸ σῶζειν ἐκ πάντων τῶν ἐναντιωμάτων. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐκ τῶν δυσχερῶν τοῦ κόσμου τούτου κατὰ τὴν χρηστότητά Σου, ὅπως εἰσελθόντες ἐν καθαρᾷ συνειδήσει πρὸς τὸ ἅγιόν Σου θυσιαστήριον, τὸν μακάριον καὶ τρισάγιον ὕμνον σὺν

ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν ἀκατακρίτως ἀναπέμπωμέν Σοι καί, τὴν εὐάρεστόν Σοι καὶ θεῖαν ἐπιτελέσαντες λειτουργίαν, καταξιωθῶμεν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος (Ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι τὸν ἱερέα εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα λέγει, ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν): Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαὸς (Μεθ' ἑκάστην αἴτησιν τοῦ Διακόνου ψάλλει): Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος:

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν καὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης καὶ ἐπαναστάσεως ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν θείων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, ἐνδόξων Προφητῶν καὶ ἀθλοφόρων Μαρτύρων καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημνεύσωμεν, ὅπως εὐχαῖς αὐτῶν καὶ πρεσβείαις οἱ πάντες ἐλεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς καὶ ἐπαναπαύει καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λέγουσιν ἐναλλάξ τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ποιοῦντες ὁμοῦ τρία προσκυνήματα μετὰ σταυρῶν ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ὁ α' χορός: Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορός: Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ ἱερεῖς: Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β΄ χορός: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α΄ χορός: Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ β΄ χορός: Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α΄ χορός: Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

(Ἐν τῷ ψάλλεσθαι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Διακόνου ἐκ τῆς ὥραίας Πύλης τοῦ ἁγίου Βήματος πρὸς τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἄμβωνα καὶ, ἐπ' αὐτοῦ ἰστάμενος, λέγει μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου)

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσιν.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ Πνεύματι σου.

(Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ἰστάμενος παρὰ τὸν ἄμβωνα, καὶ θυμιᾷ μὲν ὁ Διάκονος, λέγει δὲ μυστικῶς)

Ὁ Ἱερεὺς: Σοὶ τῷ πεπληρωμένῳ πάσης εὐωδίας καὶ εὐφροσύνης, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ὧν δέδωκας ἡμῖν, προσφέρονέμῳ Σοι τὸ θυμίαμα τοῦτο· ἀναληφθήτω δὴ δεόμεθα ἐνώπιόν Σου ἐκ πενιχρῶν ἡμῶν χειρῶν εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον Σου Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ εἰς ἰλασμόν τοῦ λαοῦ Σου· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου)

Ὁ χορός: Ἀλληλούϊα (τρὶς).

Ὁ Διάκονος: Εἶπωμεν πάντες: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Κύριε παντοκράτορ, ἐπουράνιε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων σου Ἐκκλησιῶν, δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, αἰχμαλωσίας, πικροῦ θανάτου, καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ καὶ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον καὶ μέγα ἔλεος ἱκετεύομέν Σε, σπλαγχνίσθητι καὶ ἐλέησον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ὑψωσον κέρασ χριστιανῶν, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Παναγίας, εὐλογημένης, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Σου, ἱκετεύομέν Σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

(Ἐν τῷ λέγειν τ' ἀνωτέρω τὸν Διάκονον, εὐχεται μυστικῶς)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἑλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόανθρωπε Κύριε, τὸ τῆς γνώσεως ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων Σου κατανόησιν· ἔνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες.

(Καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ συμπλήρωσιν τοῦ «Κύριε, ἐλέησον» λέγει ἐκφώνως)

Ὁ Ἱερεὺς: Σὺ γὰρ εἶ ὁ εὐαγγελισμὸς καὶ φωτισμὸς, σωτὴρ καὶ φύλαξ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ Θεός, καὶ ὁ μονογενὴς Σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν τῇ ἁγίᾳ ἀναγνώσει.

(Καὶ ἀναγινώσκει ἀμέσως ὁ Διάκονος τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς κηρύσσει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν μέσῳ του ναοῦ ἄμβωνος, εἶτα δὲ χωρεῖ μετὰ τοῦ Διακόνου πρὸς τὸ ἅγιον Βῆμα καί, εἰσερχόμενος εἰς αὐτό, ἐπεύχεται μυστικῶς)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ἐνηχήσας ἡμᾶς Θεὸς τὰ θεῖα Σου λόγια καὶ σωτήρια, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς τὴν τῶν προαναγνωσθέντων κατάληψιν, ὡς μὴ μόνον ἀκροατὰς ὀφθῆναι τῶν πνευματικῶν ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ποιητὰς πράξεων ἀγαθῶν, πίστιν μετερχομένους ἀνύπουλον, βίον ἄμεμπτον, πολιτείαν ἀνέγκλητον, ἐν Χριστῷ

Ἰησοῦ τῶν Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἐν δὲ τῷ εἰσελθεῖν τὸν Ἱερέα εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, ἰστάμενος πρὸ τῆς ὡραίας πύλης, λέγει πάντοτε πρὸς τὸν λαὸν στρεφόμενος).

Ὁ Διάκονος·

Σχολάσωμεν ἐκτενωῶς. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ συγχωρήσεως πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, ἐπαναστάσεως ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον οἱ πάντες παρὰ τοῦ Κυρίου διελθεῖν, αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα καὶ ἀνεπαίσχυντα, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικτοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ

βαπτιστοῦ· τῶν θείων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, ἐνδόξων Προφητῶν, ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων καὶ δικαίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· (μυστικῶς) Δέσποτα ζωοποιεῖ καὶ ἀγαθῶν χορηγέ, ὁ δούς τοῖς ἀνθρώποις τὴν μακαρίαν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καταξίωσον ἡμᾶς ἀγαθέ, ἐν ἀγιασμῷ καὶ ταύτην Σοι τὴν θείαν ἐπιτελέσαι λειτουργίαν, εἰς ἀπόλαυσιν τῆς μελλούσης μακαριότητος.

(Ἐκφώνως)

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους Σου πάντοτε φυλαττόμενοι καὶ εἰς φῶς ἀληθείας ὀδηγούμενοι, Σοι τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ ψάλλωμεν.

Μή τις τῶν κατηχουμένων, μή τις τῶν ἀμυήτων, μή τις τῶν μὴ δυναμένων ἡμῖν συνδεθῆναι. Ἀλλήλους ἐπίγνωτε· τὰς θύρας· ὀρθοὶ πάντες.

Ὁ λαός τὸ παρόν· Ἦχος πλ. α΄.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρωσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, [διακοπή] τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

(Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψαλμωδίας τοῦ ὕμνου, σιωπῶντες μεταφέρουσι τὰ τίμια δῶρα εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Πρὸ δὲ τῆς ἐναποθέσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος ἰστάμενος μετὰ τοῦ Διακόνου καὶ κρατῶν τὸν ἅγιον ποτήριον, διακοπτομένης τῆς ψαλμωδίας τοῦ ὕμνου εἰς τὸ «μετὰ πάσης Ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», λέγει ἐκφώνως τὴν εὐχὴν τῆς προθέσεως)

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἑξαποστείλας Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζόντα ἡμᾶς. Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ

πρόσδεξαι αὐτήν εἰς τὸ ὑπερουράνιον Σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος τῶν προσενεγκάντων καὶ δι' οὓς προσήνεγκαν, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων Σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Συνεχιζομένης τῆς ψαλμωδίας, ἀπὸ τοῦ «τὰ πολυόμματα Χερουβείμ» εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα καὶ ἐναποθέσας τὰ τίμια δῶρα ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμιᾷ αὐτά, λέγων τὴν εὐχὴν μυστικῶς)

Ὁ Ἱερεὺς: Δέσποτα παντοκράτορ, βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν, αὐτὸς πάρεσο ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπικαλουμένοις Σε καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ αἰσχύνης παραπτωμάτων· κάθαρον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰ φρονήματα ἀπὸ μιαρῶν ἐπιθυμιῶν καὶ κοσμικῆς ἀπάτης καὶ πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας καὶ πρόσδεξαι ἐκ χειρὸς ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ θυμίαμα τοῦτο, ὡς προσεδέξω τὴν προσφορὰν Ἄβελ καὶ Νῶε καὶ Ἀαρῶν καὶ Σαμουὴλ καὶ πάντων τῶν ἁγίων Σου ῥυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος καὶ σώζων εἰς τὸ πάντοτε εὐαρεστεῖν καὶ προσκυνεῖν καὶ δοξάζειν Σε τὸν Πατέρα καὶ τὸν μονογενῆ Σου Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦματι Σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Ἐν σοφίᾳ Θεοῦ πρόσχωμεν.

Ὁ λαός:

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς (μυστικῶς): Ὁ πάντων Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀξίους ἡμᾶς ἀπέργασαι τῆς ὥρας ταύτης τοὺς ἀναξίους, φιλόανθρωπε· ἵνα καθαρεύοντες ἀπὸ παντὸς δόλου καὶ πάσης ὑποκρίσεως ἐνωθῶμεν ἀλλήλοις, τῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης συνδέσμῳ, βεβαιούμενοι τῷ τῆς Σῆς θεογνωσίας ἀγιασμῷ διὰ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' Οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς (ἐκφώνως) Ὅτι Θεὸς ἐλέους, ἀγάπης, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ ὁ μονογενὴς Σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματι σου.

Ὁ Διάκονος: Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

(καὶ μετὰ τὸ δοθῆναι τὸν ἀσπασμόν) Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς (κλίνων ἐπιλέγει μυστικῶς) Ὁ μόνος Κύριος καὶ ἐλεήμων Θεός, τοῖς κλίνουσι τοὺς ἑαυτῶν ἀνέχνας ἐνώπιον τοῦ ἀγίου Σου θυσιαστηρίου καὶ ἐπιζητοῦσι τὰς παρὰ Σοῦ πνευματικὰς δωρεὰς ἐξαπόστειλον τὴν χάριν Σου τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ καὶ ἀναφαιρέτῳ, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. Ὅτι αἰνετὸν καὶ προσκυνητὸν καὶ ὑπερένδοξον ὑπάρχει τὸ πανάγιον ὄνομά Σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος (πρὸς τὸν Ἱερέα) Κύριε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Κύριος εὐλόγησαι καὶ συνδιακονήσαι ἡμῖν καὶ ἀξιόους ποιῆσαι τῆς παραστάσεως τοῦ ἁγίου Αὐτοῦ θυσιαστηρίου καὶ τῆς ἐπιλεύσεως τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ Πνεύματος, τῇ Αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(**Εἶτα σφραγίζει καθ' ἑαυτόν, ἰστάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὰ δῶρα καὶ λέγων.** Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη (γ'). Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου (γ'). Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου (γ'). **Καὶ ἐν τῷ σφραγίζειν λέγει:** Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. **Καὶ κλίνας ἔνθεν καὶ ἔνθεν λέγει ἐκφώνως καὶ ἐμμελῶς:** Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἔμοι καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. **Καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται ἐμμελῶς:** Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. **Εἶτα λέγουσιν οἱ συλλειτουργοὶ ἢ ὁ μόνος ὁ Διάκονος:** Μνησθεῖη ἡμῶν Κύριος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Μετὰ τοῦτο λέγει βραδέως)**

Ὁ Διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον ἐλεησον, οἰκτείρησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἁγίας, καθολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ γῆς περᾶτων μέχρι τῶν περᾶτων αὐτῆς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου (**δεῖνος**) παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοστέπτων ὀρθοδόξων βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν καὶ τῆς οὐρανόθεν βοηθείας καὶ νίκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως, τῆς βασιλευούσης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ εὐλαβείᾳ Θεοῦ οἰκούντων ἐν αὐταῖς, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, χήρων καὶ ὀρφανῶν, ξένων καὶ ἐπιδεδουμένων καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν, ὥστε τοῦ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἐν γήρα καὶ ἀδυναμίᾳ ὄντων, νοσοῦντων, καμνόντων, τῶν ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένων, καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ταχείας ἰάσεως καὶ σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀγνείᾳ καὶ ἀσκήσει καὶ ἐν σεμνῷ γάμῳ διαγόντων καὶ τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄποις τῆς γῆς ἀγωνιζομένων ὀσίων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, ξενιτευόντων χριστιανῶν καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ ἐξορίαις καὶ ἐν φυλακαῖς καὶ ἐν πονηραῖς δουλείαις ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, εἰρηνικῆς ἐπανόδου ἐκάστου εἰς τὰ οἰκεία μετὰ χαρᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν παρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ ὥρᾳ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν, σπουδῆς, καμάτου καὶ προθυμίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῆς, θλιβομένης καὶ καταπονουμένης ἐλέους καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδεδουμένης, καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων, υγείας τῶν ἀσθενούντων, ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, ἀναπαύσεως τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ συγχωρήσεως πλημμελημάτων ἡμῶν καὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, ἐπαναστάσεως ἐθνῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐκτενέστερον ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, ὄμβρων εἰρηνικῶν, δρόσων ἀγαθῶν, καρπῶν εὐφορίας, τελείας εὐετηρίας, καὶ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου τοῦ ἐνιαυτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακουσθῆναι καὶ εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ καταπεμφθῆναι ἡμῖν πλοῦσια τὰ ἐλέη καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς αὐτοῦ.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων Ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, Στεφάνου τοῦ πρωτοδιακόνου καὶ πρωτομάρτυρος, Μωϋσέως, Ἀαρῶν, Ἡλίου, Ἐλισσαίου, Σαμουήλ, Δαυΐδ, Δανιήλ, τῶν προφητῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημονεύσωμεν, ὅπως εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις αὐτῶν οἱ πάντες ἐλεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ τῶν προκειμένων τιμίων καὶ ἐπουρανίων, ἀρρήτων, ἀχράντων, ἐνδόξων, φοβερῶν, φρικτῶν, θείων δώρων καὶ σωτηρίας τοῦ προεστῶτος καὶ προσφέροντος αὐτὰ τιμίου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἀρχιερέως (ἡ **Ἱερέως**), Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύομεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

(**Ἐν τῷ λέγειν τὸν Διάκονον τὴν ἀνωτέρω καθολικὴν ἐκτενῆ, κλίνων καθ' ἑαυτόν, λέγει τὰς ἐξῆς εὐχάς).**

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, Δέσποτα Κύριε, καὶ χαρισάμενος παρῴρησάν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις Σου παραστῆναι τῷ ἁγίῳ Σου Θυσιαστηρίῳ καὶ προσφέρειν Σοι τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον Σου, καὶ ἐξάλειψόν μου τὰ παραπτώματα διὰ τὴν Σὴν εὐσπλαχνίαν καὶ καθάρισόν μου τὰ χεῖλη καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς τε καὶ πνεύματος καὶ ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ πάντα λογισμὸν αἰσχροῦν τε καὶ ἀσύνετον, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην· καὶ πρόσδεξαί με διὰ τὴν Σὴν ἀγαθότητα προσεγγίζοντα τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ καὶ εὐδόκησον, Κύριε, δεκτὰ γενέσθαι τὰ προσαγόμενά Σοι δῶρα ταῦτα διὰ τῶν ἡμετέρων χειρῶν, συγκαταβαίνων ταῖς ἐμᾶς ἀσθενείας καὶ μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, μηδὲ βδελύξη τὴν ἐμὴν ἀναξιότητα, ἀλλ' ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου παρένεγκε τὰ ἀνομήματά μου, ἵνα ἀκατακρίτως προσελθὼν κατενώπιον τῆς δόξης Σου καταξιωθῶ τῆς σκέπης τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ τῆς ἐλλάμπους τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος καὶ μὴ, ὡς δοῦλος ἁμαρτίας, ἀποδόκιμος γένωμαι, ἀλλ' ὡς δοῦλος Σὸς εὖρω χάριν καὶ ἔλεος καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. Ναί, Δέσποτα παντοκράτορ, παντοδύναμε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου· Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ πάντα ἐνεργῶν ἐν πᾶσι καὶ τὴν παρὰ Σοῦ πάντες ἐπιζητοῦμεν ἐπὶ πᾶσι βοήθειαν τε καὶ ἀντίληψιν καὶ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ τοῦ ζωοποιῦ Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Θεός, ὁ διὰ πολλὴν καὶ ἄφατον φιλανθρωπίαν ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ Σου Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα τὸ πεπλανημένον ἐπαναστρέψῃ πρόβατον, μὴ ἀποστραφῆς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐγχειροῦντας Σοι τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμέν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου τῷ ἀγαθῷ,

δι' οὗ τὸ γένος ἡμῶν περιποιῆ. Καὶ νῦν ἱκετεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Σὴν ἀγαθότητα, ἵνα μὴ γένηται εἰς κατάκριμα τῷ λαῷ Σου τὸ οἰκονομηθὲν ἡμῖν τοῦτο πρὸς σωτηρίαν μυστήριον, ἀλλ' εἰς ἐξάλειψιν ἀμαρτιῶν, εἰς ἀνανέωσιν ψυχῶν καὶ σωμάτων, εἰς εὐαρέστησίν Σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκαλύψεις, Σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος· εὐδόκησον, Δέσποτα, γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς Σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀχράντων Σου μυστηρίων, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ Σου Θυσιαστηρίῳ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν Σοι δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τε ἑαυτῶν καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ δὸς ἡμῖν, Κύριε, μετὰ παντὸς φόβου καὶ συνειδήσεως καθαρᾶς προσκομίσαι Σοι τὴν πνευματικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον Σου καὶ νοερὸν Θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου Πνεύματος. Naί, ὁ Θεός, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἔπιδε τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς, Δαβὶδ τὴν μετάνοιαν, Ζαχαρίου τὸ θυμίαμα· ὡς προσεδέξω ἐκ χειρὸς τῶν ἁγίων Σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω πρόσδεξαι καὶ ἐκ χειρὸς ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητι Σου καὶ δὸς γενέσθαι τὴν προσφορὰν ἡμῶν εὐπρόσδεκτον, ἡγιασμένην ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς ἐξίλασμα τῶν ἡμετέρων πλημμελημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων καὶ εἰς ἀνάπαυσιν τῶν προκοιμηθεισῶν ψυχῶν, ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοι Σου καταξιωθέντες ἀδόλως λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ, λάβωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, καὶ εὕρωμεν χάριν καὶ ἔλεον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς Σου τῆς δικαίας καὶ ἀγαθῆς.

Εὐχαριστοῦμεν Σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, ἣν ἐνεκαίνισας ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ Σου. Καταξιωθέντες οὖν εἰσελθεῖν εἰς τόπον σκηνώματος δόξης Σου, ἔσω τε γενέσθαι τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων κατοπευῖσαι, προσπίπτομεν τῇ ἀγαθότητί Σου, Δέσποτα, ἐλεῆσαι ἡμᾶς· ἐπειδὴ ἔμφοβοι καὶ ἔντρομοὶ ἐσμεν μέλλοντες παρίστασθαι τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσφέρειν Σοι τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἐξαπόστειλον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν χάριν Σου τὴν ἀγαθὴν καὶ ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ἀλλοίωσον ἡμῶν τὰ φρονήματα πρὸς εὐσέβειαν, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ συνειδῶτι προσφέρωμέν Σοι ἔλεον, εἰρήνην, θυσίαν αἰνέσεως.

(Ἐκφώνως)·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν εὐλαβῶς· στῶμεν μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ κατανύξεως· πρόσχωμεν τῇ ἀγία ἀναφορᾷ ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ.

Ὁ χορὸς· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς· (μυστικῶς) Καὶ τὰ περικείμενα τῇ ἱερᾷ ταύτῃ τελετῇ συμβολικῶς ἀμφιάσματα τῶν αἰνιγμάτων ἀνακαλύψας, τηλαυγῶς ἡμῖν ἀνάνδειξον, καὶ τὰς νοερὰς ἡμῶν ὄψεις τοῦ ἀπεριλήπτου Σου φωτὸς ἀποπλήρωσον, καὶ καθάρας τὴν πτωχείαν ἡμῶν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀξίαν ἀπέργασαι τῆς φοβερᾶς ταύτης καὶ φρικτῆς παραστάσεως, ὅτι ὑπερεῦσπλαγνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἐκφώνως)·

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ παναγίου Πνεύματος, εἶη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ χορὸς· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας.

Ὁ χορὸς· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς· (ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους) Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς· (ἐπικλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς) Ὡς ἀληθῶς ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον, πρέπον τε καὶ ὀφειλόμενον, Σε αἰνεῖν, Σε ὑμνεῖν, Σε προσκυνεῖν, Σε δοξολογεῖν, Σοὶ εὐχαριστεῖν, τῷ πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου δημιουργῷ, τῷ θησαυρῷ τῶν αἰώνων ἀγαθῶν, τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Δεσπότη· Ὅν ὑμνοῦσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν, ἥλιος τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἄστρον χορὸς, γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Ἱερουσαλήμ ἡ ἔπουράνιος πανήγυρις ἐκλεκτῶν, ἐκκλησία πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς· πνεύματα δικαίων καὶ προφητῶν· ψυχαὶ μαρτύρων καὶ ἀποστόλων· Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ τε καὶ Ἐξουσίαι καὶ Δυνάμεις φοβεραὶ, Χερουβείμ τὰ πολυόμματα καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφείμ, ἃ ταῖς μὲν δυσὶ πτέρυξι κατακαλύπτει τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δύοσιν ἱπτάμενα κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

(Ἐκφώνως)·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῆς μεγαλοπρεποῦς Σου δόξης, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἄδοντα, βοῶντα, δοξολογοῦντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης Σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεὺς· (ιστάμενος σφραγίζει τὰ δῶρα, λέγων καθ' ἑαυτόν) Ἅγιος εἶ, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ πάσης ἀγιωσύνης Κύριος καὶ δοτήρ· ἅγιος καὶ ὁ μονογενὴς Σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα ἐποίησας· ἅγιον δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸν πανάγιον, τὸ ἐρευνῶν τὰ πάντα καὶ τὰ βάθη Σου, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Ἅγιος εἶ, παντοδύναμε, φοβερέ, ἀγαθέ, εὐσπλαγχνε, ὁ συμπαθὴς μάλιστα περὶ τὸ πλάσμα τὸ Σόν. Ὁ ποιήσας ἀπὸ γῆς ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ χαρισάμενος αὐτῷ τὴν τοῦ Παραδείσου ἀπόλαυσιν· παραβάντα δὲ τὴν ἐντολὴν Σου καὶ ἐκπεσόντα, τοῦτον οὐ παρείδες οὐδὲ ἐγκατέλιπες, ἀγαθέ, ἀλλ' ἐπαίδευσας αὐτὸν ὡς εὐσπλαγχνος πατήρ, ἐκάλεσας αὐτὸν διὰ Νόμου, ἐκπαιδαγώγησας αὐτὸν διὰ τῶν Προφητῶν, ὕστερον δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ Σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἑξαπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, ἵνα Αὐτὸς ἐλθὼν τὴν Σὴν ἀνανέωση καὶ ἀνεγείρη εἰκόνα· Ὅς κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀγίας ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου, συναναστραφεὶς τε τοῖς ἀνθρώποις, πάντα ὥκονόμησε πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν. Μέλλων δὲ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν διὰ σταυροῦ θάνατον ὁ ἀναμάρτητος ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καταδέχεσθαι, ἐν τῇ νυκτὶ ἢ παραδίδοτο, μᾶλλον δι' ἑαυτόν παραδίδου, ὑπὲρ τῆς του κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

(Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας, ὁ ἱερεὺς τῇ χειρὶ τὸν ἅγιον ἄρτον κατασχὼν καὶ σφραγίσας λέγει μυστικῶς)·

Λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων καὶ ἀχράντων καὶ ἀθανάτων Αὐτοῦ χειρῶν, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀναδείξας Σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλόγησας, ἀγιάσας, κλάσας, μετέδωκε τοῖς ἀγίοις καὶ μακαρίοις Αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις εἰπὼν·

(ἐκφώνως)·

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό Μου ἐστί τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· (Ἀποθέσας τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον ἀνὰ χειρᾶς λαβὼν λέγει μυστικῶς)· Ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λαβὼν ποτήριον καὶ κεράσας ἐξ οἴνου καὶ ὕδατος, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀναδείξας Σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ εὐχαριστήσας, εὐλόγησας, ἀγιάσας, πλήσας Πνεύματος ἁγίου, μετέδωκε τοῖς ἁγίοις καὶ μακαρίοις Αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις εἰπών·

(ἐκφώνως)

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό Μου ἐστί τὸ αἷμα, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Διάκονος· Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν.

Ὁ χορός· Τὸν θάνατόν Σου, Κύριε καταγγέλλομεν καὶ τὴν Ανάστασίν Σου ὁμολογοῦμεν.

Ὁ Ἱερεύς (καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς)· Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν Ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καταγγέλλετε καὶ τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ ὁμολογεῖτε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

(Εἶτα σφραγίζων καὶ κλίνων λέγει ἐπευχόμενος)·

Μεμνημένοι οὖν καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ τῶν ζωοποιῶν Αὐτοῦ παθημάτων, τοῦ σωτηρίου σταυροῦ, καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς, καὶ τῆς τριημέρου ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, καὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν Σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς δευτέρας ἐνδόξου φοβερᾶς Αὐτοῦ παρουσίας, ὅταν ἔλθῃ μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὅταν μέλλῃ ἐκάστῳ ἀποδιδόναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ - Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε ὁ Θεὸς (Υ΄)· - μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν Αὐτοῦ, προσφερομέν Σοι, Δέσποτα, τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, δεόμενοι, ἵνα μὴ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν μηδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταποδώσῃς ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ τὴν Σὴν ἐπιείκειαν καὶ ἀφατόν Σου φιλανθρωπίαν ὑπερβάς καὶ ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν Σῶν ἱκετῶν, χαρίσης ἡμῖν τὰ οὐράνια καὶ τὰ αἰώνια Σου δωρήματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασας, ὁ Θεός, τοῖς ἀγαπῶσι Σε, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας ἀθετήσῃς τὸν λαόν Σου, φιλάνθρωπε Κύριε.

(Εκφώνως και ἔμμελῶς)

Ὁ γὰρ λαός Σου και ἡ Ἐκκλησία Σου ἱκετεύουσί Σε.

Ὁ χορός· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ παντοκράτωρ (τρῖς).

Ὁ Ἱερεύς· (ἀνιστάμενος λέγει καθ' ἑαυτόν) Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ· ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, και ἐξαπόστειλον ἐφ' ἡμᾶς και ἐπὶ τὰ προκείμενα ἅγια δῶρα ταῦτα τὸ Πνεῦμα Σου τὸ πανάγιον, Τὸ Κύριον και ζωοποιόν, τὸ σύνθρονόν Σοι τῷ Θεῷ και Πατρὶ και τῷ μονογενεῖ Σου Υἱῷ, τὸ συμβασιλεῦον, τὸ ὁμοούσιόν τε και συναῖδιον, τὸ λαλήσαν ἐν νόμῳ και προφήταις και τῇ καινῇ Σου διαθήκῃ, τὸ καταβάν ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ και μείναν ἐπ' Αὐτόν, τὸ καταβάν ἐπὶ τοὺς ἁγίους Σου Ἀποστόλους ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐν τῷ ὑπερῷ τῆς ἁγίας και ἐνδόξου Σιών, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς· αὐτὸ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ πανάγιον κατάπεμψον, Δέσποτα, ἐφ' ἡμᾶς και ἐπὶ τὰ προκείμενα ἅγια δῶρα ταῦτα, ἵνα ἐπιφοιτήσαν τῇ ἁγίᾳ και ἀγαθῇ και ἐνδόξῳ Αὐτοῦ παρουσίᾳ ἁγίαση και ποιήση τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον σῶμα ἅγιον Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Και τὸ ποτήριον τοῦτο αἷμα τίμιον Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· (ἰστάμενος και σφραγιζὼν τὰ δῶρα λέγει καθ' ἑαυτόν) Ἵνα γένωνται πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν και εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· (καθ' ἑαυτόν) Εἰς ἁγιασμόν ψυχῶν και σωμάτων· ἀμήν· εἰς καρποφορίαν ἔργων ἀγαθῶν· ἀμήν· εἰς στηριγμόν τῆς ἁγίας Σου καθολικῆς και ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἐθεμελίωσας ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἵνα πύλαι ἄδου μὴ κατισχύσωσιν αὐτῆς· ῥυόμενος αὐτὴν ἀπὸ πάσης αἰρέσεως και ἀπὸ σκανδάλου τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, διαφυλάττων μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· (Σφραγιζὼν ἐπεύχεται, τοῦ λαοῦ ὑποψάλλοντος πολλάκις· Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν). Προσφέρομέν Σοι Δέσποτα, και ὑπὲρ τῶν ἁγίων Σου τόπων, οὓς ἐδόξασας τῇ Θεοφάνειᾳ τοῦ Χριστοῦ Σου και τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος· προηγουμένως ὑπὲρ τῆς ἁγίας και ἐνδόξου Σιών, τῆς μητρὸς πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· και ὑπὲρ τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἁγίας Σου καθολικῆς και

ἀποστολικῆς ἐκκλησίας· πλουσίας καὶ νῦν τὰς δωρεὰς τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος ἐπιχορήγησον αὐτῇ, Δέσποτα· Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπισκόπων, τῶν ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ὀρθοδόξως ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας. Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν, τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου (δεῖνος)· γῆρας αὐτῷ τίμιον χάρισαι, μακροχρόνιον αὐτὸν διαφύλαξον, ποιμαίνοντα τὸν λαὸν Σου ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε, τοῦ ἐνθάδε τιμίου πρεσβυτερίου καὶ τοῦ ἀπανταχοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, λοιπῆς πάσης ὑπηρεσίας, παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ τάγματος καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρισταμένων ἡμῖν ἱερέων, λειτουργῶν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου ἐπὶ προσενέξει τῆς ἁγίας καὶ ἀναιμάκτου Σου θυσίας, καὶ δὸς αὐτοῖς καὶ ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ παναγίου ὀνόματός Σου. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου καὶ τῶν οἰκτιρῶν Σου, καὶ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου Σου, καὶ ἐπίσκεψαί με ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· καὶ ῥῦσαι καὶ ἀθώωσον ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, καὶ ἐπειδὴ ἐπλεόνασεν ἐν ἐμοὶ ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερισσεύσοι Σοι ἡ χάρις. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστήριον κυκλούντων διακόνων· χάρισαι αὐτοῖς βίον ἄμεμπτον, ἄσπιλον αὐτῶν τὴν διακονίαν διαφύλαξον, καὶ βαθμοὺς ἀγαθοῦς αὐτοῖς περιποιήσαι. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας Σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως καὶ τῆς βασιλευούσης καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ εὐλαβείᾳ κατοικούντων ἐν αὐταῖς, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, καὶ τῆς οὐρανόθεν βοήθειας καὶ νίκης αὐτῶν. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ πολέμια καὶ βάρβαρα ἔθνη· ῥύθμισον αὐτῶν τὰ βουλευόμενα, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, ξενιτευόντων χριστιανῶν, τῶν ἐν δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς, τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ ἐξορίαις, ἐν μετάλλοις καὶ βασάνοις, καὶ πικραῖς δουλείαις ὄντων, πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, εἰρηνικῆς ἐπανόδου ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα. Μνήσθητι, Κύριε τῶν ἐν γηρᾷ καὶ ἀδυναμίᾳ ὄντων, νοσοῦντων, καμνόντων, καὶ τῶν ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένων, καὶ τῆς παρὰ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ταχείας ἰάσεως καὶ σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε πάσης ψυχῆς χριστιανικῆς θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους καὶ βοήθειας Σου τοῦ Θεοῦ ἐπιδεομένης, καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ καὶ εὐλαβείᾳ καὶ ἀσκήσει διαμενόντων, καὶ τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς ἀγωνιζομένων ὀσίων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, διὰ τὸ ὄνομα Σου τὸ ἁγίον. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων εἰς ἀγαθόν· πάντας ἐλέησον, Δέσποτα· πᾶσιν ἡμῖν διαλλάγηθι· εἰρήνευσον τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ σου· διασκέδασον τὰ σκάνδαλα, κατάργησον τοὺς πολέμους· παῦσον τὰ σχίσματα τῶν ἐκκλησιῶν· τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ἐν τάχει κατάλυσον· κατάβαλε τὸ φρύαγμα τῶν ἐθνῶν ὑψώσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, τὴν Σὴν

ειρήνην καὶ τὴν Σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, εὐκρασίας ἀέρων, ὄμβρων εἰρηνικῶν, δρόσων ἀγαθῶν, καρπῶν εὐφορίας, τελείας εὐετηρίας καὶ τοῦ στεφάνου τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς Σὲ ἐλπίζουσι, καὶ Σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ· ἀνοίγεις Σὺ τὴν χεῖρα Σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορησάντων καὶ καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῦ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς. Ἔτι μνησθῆναι καταξίωσον, Κύριε, καὶ τῶν τὰς πορσφοράς ταύτας προσενεγκάντων ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸ ἅγιόν Σου Θυσιαστήριον, καὶ ὑπὲρ ὧν ἕκαστος προσήνεγκεν, ἢ κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ τῶν ἀρτίως Σοι ἀναγινωσκομένων. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἡμετέρων γονέων, συγγενῶν, καὶ φίλων, **(δεῖνος καὶ δεῖνος)**. Τούτων πάντων μνήσθητι, Κύριε, ὧν ἐμνήσθημεν καὶ ὧν οὐκ ἐμνήσθημεν, ὀρθοδόξων· ἀντιδὸς αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ οὐράνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, κατὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Χριστοῦ Σου, ἐπειδὴ ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, Ἔτι μνησθῆναι καταξίωσον Δέσποτα, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοι εὐαρεστησάντων κατὰ γενεάν καὶ γενεάν, ἁγίων πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, διδασκάλων, ὁσίων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου. Μνήσθητι Κύριε, τῆς ἀρχαγγελικῆς φωνῆς τῆς λεγούσης· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ, εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(ἐκφώνως)

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας καὶ ὑπερευλογημένης, ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορός: Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς (μυστικῶς) Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Προφητῶν καὶ Πατριαρχῶν καὶ Δικαίων, ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν. Μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων καὶ πάσης σαρκός, ὧν ἐμνήσθημεν καὶ ὧν οὐκ ἐμνήσθημεν. Ἐκεῖ αὐτοὺς ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου, ἐν τρυφῇ τοῦ παραδείσου, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, ὅθεν ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου καὶ καταλάμπει διὰ παντός. Ἡμῶν δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς χριστιανὰ καὶ εὐάρεστα καὶ ἀναμάρτητα ἐν εἰρήνῃ κατεύθυνον, Κύριε, ἐπισυνάγων ἡμᾶς ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐκλεκτῶν Σου, ὅτι θέλεις καὶ ὡς θέλεις, μόνον χωρὶς αἰσχύνης καὶ παραπτωμάτων· διὰ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ· Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ μόνος ἀναμάρτητος φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ εὐσταθείας παντὸς τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν ἕκαστος προσήνεγκεν ἢ κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ τοῦ παρεστῶτος λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ Ἱερεύς (ἐκφώνως) Δὸς καὶ ἡμῖν καὶ αὐτοῖς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Δεσπότης.

Ὁ χορός: Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Ὁ Ἱερεύς (ἐκφώνως) Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ Χριστοῦ Σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ Πνεύματι σου.

Ὁ Διάκονος:

Ἔτι καὶ ἔτι καὶ διὰ παντός, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων, ἐπουρανίων, ἀρρήτων, ἀχράντων, ἐνδόξων, φοβερῶν, φρικτῶν, θείων δώρων, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον, νοερὸν καὶ πνευματικὸν Αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ παναγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ παναγίου Αὐτοῦ καὶ προσκυνητοῦ Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς (μυστικῶς) Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μεγαλάνυμος Κύριος ἢ μακαρία φύσις, ἢ ἀφθνος ἀγαθότης, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Δεσπότης, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ καὶ δοξαζόμενος ὑπὸ τὸ Σεραφεῖμ, ᾧ παρεστήκασι χίλια χιλιάδες καὶ μύριαι μυριάδες ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαί, τὰ μὲν προσενεχθέντα Σοὶ δῶρα, δόματα, καρπώματα, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας προσεδέξω, καὶ ἀγιάσαι καὶ τελειῶσαι κατηξίωσας, ἀγαθέ, τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ Σου καὶ τοῦ παναγίου Σου

Πνευματος· αγίασον, Δέσποτα καὶ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα καὶ ψηλάφησον τὰς διανοίας, καὶ ἀνάκρινον τὰς συνειδήσεις· καὶ ἔκβαλε ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ἔννοιαν πονηράν, πάντα λογισμὸν ἀσελγῆ, πᾶσαν ἐπιθυμίαν καὶ ἐνθύμησιν αἰσχροάν, πάντα λόγον ἀπρεπῆ, πάντα φθόνον καὶ τυφον καὶ ὑπόκρισιν, πᾶν ψεῦδος, πάντα δοῦλον, πάντα πειρασμὸν βιωτικόν, πᾶσαν πλεονεξίαν, πᾶσαν κενοδοξίαν, πᾶσαν κακίαν, πάντα θυμόν, πᾶσαν ὀργήν, πᾶσαν μνησικακίαν, πᾶσαν βλασφημίαν, πᾶσαν φιλαργυρίαν καὶ ῥαθυμίαν, πᾶσαν κίνησιν σαρκὸς τε καὶ πνεύματος, ἀπηλλοτριωμένην τοῦ θελήματος τῆς ἀγιότητός Σου.

(ἐκφώνως)

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, φιλάνθρωπε Κύριε, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ψυχῇ πεφωτισμένῃ, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, ἡγιασμένοις χεῖλεσι, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σε, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἅγιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Ὁ χορός· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· αγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· (ἐστὼς λέγει καθ' ἑαυτόν) Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ εἰδὼς τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ πάσης ἐπηρείας καὶ μεθοδείας αὐτοῦ, διὰ τὸ ὄνομα Σου τὸ ἅγιον, τὸ ἐπικληθὲν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ταπείνωσιν.

(ἐκφώνως) Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· + Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς· (μυστικῶς) Σοὶ ἐκλίναμεν οἱ δοῦλοι Σου, Κύριε, τοὺς ἑαυτῶν ἀυχένας, ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, ἀπεκδεχόμενοι τὰ παρὰ Σοῦ πλούσια ἐλέη· πλουσίαν καὶ νῦν τὴν χάριν Σου καὶ τὴν εὐλογίαν Σου ἐξαπόστειλον ἡμῖν, Δέσποτα, καὶ αγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα

κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι γενέσθαι τῶν ἁγίων Σου μυστηρίων εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

(ἐκφώνως) Σὺ γὰρ προσκυνητὸς καὶ δεδομασμένος ὑπάρχεις, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ μονογενὴς Σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Μετὰ τοῦτο στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ):

Καὶ ἔσται ἡ χάρις καὶ τὰ ἐλέη τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου, ἀκτίστου καὶ ἀδιαιρέτου καὶ προσκυνητῆς Τριάδος μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ χορὸς: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος Σου.

Ὁ Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς: (ὕμνων τὸν ἄρτον λέγει καθ' ἑαυτόν) Ἄγιε, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, Κύριε, ἁγιάσον ἡμᾶς τῷ λόγῳ τῆς Σῆς χάριτος καὶ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα· Ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι Ἄγιος εἶμι, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **(Καὶ τὴν ἐξῆς εὐχὴν)** Ἀκατάληπτε Θεέ, Λόγε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι ὁμοούσιε, συναΐδιε, καὶ ἀχώριστε, πρόσδεξαι τὸν ἀκήρατον ὕμνον ἐν ταῖς ἁγίαις Σου ἀναιμιάκτοις θυσίαις σὺν τοῖς Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, βοῶντος καὶ λέγοντος.

(Εἶτα ἐκφωνεῖ): Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ χορὸς: Εἷς Ἄγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, σὺν ἀγίῳ Πνεύματι, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου **(δεῖνος)** καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδομένης καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων, ἰάσεως τῶν ἀσθενούντων ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, ἀναπαύσεως τῶν προκεκοιμημένων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, πάντες ἐκτενῶς εἶπωμεν, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

(Τ' ἀνωτέρω τοῦ Διακόνου λέγοντος, ὁ Ἱερεὺς κλᾶ τὸν ἄρτον καὶ κρατεῖ τῇ δεξιᾷ τὸ ἥμισυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἕτερον ἥμισυ καὶ βάπτει τὸ τῆς δεξιᾶς ἐν τῷ κρατῆρι λέγων· Ἐνωσις τοῦ παναγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Καὶ εὐθέως ἄρχεται μελίζειν, καὶ τίθησιν εἰς τὸν κρατῆρα μίαν μερίδα ἀπλήν λέγων·** Ἦνωται καὶ ἡγίασται, καὶ τετελείωται τὰ ἅγια

δώρα ταῦτα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, εἶτα δὲ ἐκχύει ζέον ὕδωρ εἰς τὸ Ποτήριον).

Ὁ Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ ψάλωμεν.

Ὁ χορός (Κοινωνικόν) Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἱερεὺς (ἐπεύχεται μυστικῶς πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν) Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὐράνιος ἄρτος, ἡ τροφή τοῦ παντὸς κόσμου, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν Σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος μεταλαβεῖν τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων Σου μυστηρίων· ἀλλὰ διὰ τὴν Σὴν ἀγαθότητα καὶ ἄφατον μακροθυμίαν ἄξιόν με ποιήσον καὶ ἀκατάκριτον καὶ ἀνεπαίσχυντον μετασχεῖν τοῦ παναγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

(Μετὰ τοῦτο κοινωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τοῦ σώματος καὶ αἵματος καὶ μεταδίδωσι τῷ Διακόνῳ. Ὅτε δὲ ἐπαίρει ὁ Διάκονος τὸν δίσκον καὶ τὸ ποτήριον εἰς τὸ μεταδίδοναι τῷ λαῷ, λέγει):

Ὁ Διάκονος: Κύριε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς (ἐκφώνως) Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἁγιάσαντι καὶ ἁγιάζοντι πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα Σου καὶ ἡ βασιλεία Σου διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς (ἐκφώνως) Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ προσέλθετε.

Ὁ λαὸς (μετὰ τὸ μεταλαβεῖν ψάλλει): Πλήρωσον τὸ στόμα μου αἰνέσεώς Σου, Κύριε, καὶ χαρᾶς ἔμπλησον τὰ χεῖλη μου, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν Σου. - Εὐχαριστοῦμεν Σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τοῦ σώματος καὶ αἵματος Σου εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δεόμεθα, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάθρωπος.

Ὁ Ἱερεὺς (Μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν ἐξῆς εὐχὴν τοῦ θυμιάματος) Εὐφρανας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐνώσει Σου καὶ Σοι προσφέρομεν ὕμνον χαριστήριον, καρπὸν χειλέων, ὁμολογούτων τὴν χάριν Σου σὺν τῷ θυμιάματι τούτῳ, ἀναβήτω δὲ πρὸς Σέ, ὁ Θεός καὶ μὴ ἀποστραφεῖ διὰ κενῆς, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν δι' αὐτοῦ εὐωδία τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος, τὸ μύρον τὸ ἀχραντὸν καὶ ἀναφαίρετον· πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως καὶ τὰ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως καὶ τὴν καρδίαν χαρᾶς

καὶ εὐφροσύνης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος:

Ἔτι καὶ ἔτι διὰ παντός, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅπως γένηται ἡμῖν ἡ μετάληψις τῶν ἀγιασμάτων Αὐτοῦ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς πονηροῦ πράγματος, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς κοινωνίαν καὶ δωρεάν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: (Τοῦ διακόνου τ' ἀνωτέρω λέγοντος, ἐπεύχεται μυστικῶς) Ὁ Θεός, ὁ διὰ πολλὴν καὶ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν συγκαταβάς τῇ ἀσθενείᾳ τῶν δούλων Σου καὶ καταξιώσας ἡμᾶς μετασχεῖν ταύτης τῆς ἐπουρανοῦ Τραπέζης, μὴ κατακρίνης ἡμᾶς, Δέσποτα, τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων Σου μυστηρίων, ἀλλὰ φύλαξον ἡμᾶς ἀγαθέ, ἐν ἀγιασμῷ, ἵνα ἄξιοι γενόμενοι τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος, εὐρωμεν μέρος καὶ κληρὸν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοι εὐαρεστησάντων ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου Σου, διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἠυλόγηται καὶ ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἅγιον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: + Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: (καθ' ἑαυτόν) Ὁ Θεός ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου, ὅτι Σοι τοὺς ἀυχένας ἐκλίναμεν, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρα Σου τὴν κραταίαν, τὴν πλήρη εὐλογιῶν, καὶ εὐλόγησον τὸν λαὸν σου, καὶ διαφύλαξον τὴν κληρονομίαν Σου, ἵνα ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς δοξαζωμέν Σε, τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

(ἐκφώνως) Σοὶ γὰρ πρέπει καὶ ἐποφείλεται ἡ παρὰ πάντων ἡμῶν πᾶσα δοξολογία,

τιμή, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ πορευθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς: (ἐκφώνως, ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἄμβωνος ἰστάμενος) Ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν πορευόμενοι, καὶ πᾶσαν τὴν ἐν τῷ ναῷ Σου πληρώσαντες θείαν λειτουργίαν καὶ νῦν δεόμεθά Σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τελείας φιλανθρωπίας ἀξιώσον ἡμᾶς· ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, ῥιζώσον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ Σου, πάντας ἐλέησον καὶ τῆς ἐπουρανίου Σου βασιλείας ἀξίους ἀνάδειξον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ Σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, κράτος, ἅμα τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

(Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα)

Ὁ Διάκονος (πρὸς τὸν λαόν, σοβαρῶς καὶ ἡρέμα): Ἀπολύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ Ἱερεύς: (καθ' ἑαυτόν) Εὐλόγηται ὁ Θεός, ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς διὰ τῆς μεταλύψεως τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων Αὐτοῦ μυστηρίων, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.